

Extra nieuwsbrief nr. 17: Coronacrisis 03 april 2020

Woord van de Stafhouder

Geachte confraters,

Bon, hier ben ik weer. Maar vandaag houd ik het bondig. Ik voel mij zoals ik soms het televisienieuws ervaar. Iemand vult de tijd met het melden dat er nog niets te melden is.

Bijvoorbeeld over de bijzondere machtenbesluiten, die er nog niet zijn, ofschoon ik ze een week geleden al per abuis aangekondigd had voor 's anderendaags. Niels Bohr zei het nochtans al: voorspellen is altijd moeilijk, vooral als het over de toekomst gaat. In het Deens klonk dat allicht scherper, maar u begrijpt de gedachte.

Mijn opmerking, in [coronanieuwsbrief #16](#), dat ik nog geen goede culinaire bijnaam had voor die volmachtbesluiten, is door een paar confraters letterlijk opgenomen. Een geïnspireerde advocaat stelt voor het kind te dopen tot vol-au-vent-besluiten, mogelijk geïnspireerd door de stille hoop dat hen slechts een kort leven beschoren zal zijn en dat zij na de crisis met de zefier, die milde lentebries, weer zullen opfladderen en wegwaaien.

Een andere, exotischer aangelegde pleiter, gaat voor de *chimichurri*-besluiten. Nu, dat moest ik even opzoeken. Het blijkt een Argentijnse saus te zijn voor bij vleesgerechten. Enfin, uiteraard voor bij vlees want Argentijnen eten niets anders. De verantwoording voor die sausnaam luidt, in wezen, dat je er van alles in kunt knallen. Misschien toch een blijvertje, die *chimichurri*.

Wie nog andere suggesties heeft, die weet mij te vinden.